

VYZNÁNÍ VÍRY

Odevzdal jsem vám především, co jsem sám přijal,
že Kristus zemřel za naše hříchy podle Písem a byl pohřben;
byl vzkříšen třetího dne podle Písem. (1K 15,3-4)

339

1. Vě - ří - me sr - deč - ně v je - di - né - ho
Bo - ha, to - ho, kte - rý věč - ně živ
jest, všec - ko mo - ě, v Ot - ce
ne - be - ské - ho, Stvo - ři - te - le
ne - be i ze - mě i vše - ě.

2. Věříme též v jeho Syna jediného, / Pána Jezu Krista,
jehož Panna čistá / bez hříchu počala, / neb Ducha svatého
moc to v ní konala.

3. Kristus umřel za nás, nad peklem zvítězil, / třetího
dne vstal zas, a tak nás vykoupil / z věčného vězení; /
na pravici Otce přijal oslavení.

4. Věříme s radostí i v Ducha svatého, / v této smrtelnosti
těšitele ctného, / který církev svatou, / svatých obcování,
spravuje a chrání.

5. Věříme též cele, že pro narození / Krista Spasitele dá nám Bůh spasení, / hříchů odpuštění, / též z mrtvých vzkříšení, věčné oslavení.

6. Amen zpívající a tím se těšíce, / že po bídě této bude věčné léto, / rceme: Přijď, Ježíši, / a připoj nás bídné k své nebeské říši.

T: Jiří Třanovský, *Cithara sanctorum*, 1636 / Evangelický zpěvník, 1979

M: *Depromemus laudes pie genitrici* / Kodex Franus, 1505 /

Vodňanský kancionál, 1537

340

1. Ve jmé-no Kris - ta dou - fá - me,
 neb v něm své spa - se - ní má - me.
 Z to-ho nás žád - ný ne - sve - de,
 snáz ne - be, ze - mě o - de - jde,
 než nás kdo z to - ho vy - ve - de.

2. Pro něho všechno snášíme, / neb slibům jeho věříme, /
 že nás v ničem neopustí, / pravdě své dá přece růsti, /
 neb ona má vítěziti.

3. Nedbejme strachu lidského, / majíc' Krista Pána svého, / toho přesilného Krále, / zlost nevěrných má namále, / pravda jeho půjde dále.
4. Jakož se to všudy vidí, / že k sobě mnohé přivodí / sladkostí slova Božího, / nám k spasení poslaného, / v těchto časech zjeveného.
5. Ač se proto ďábel hněvá, / však Kristus s svými zůstává, / musí on vždy vítěziti, / není se čeho strašiti, / z něho se máme těšiti,
6. kterýž nám svou pravdu zjevil, / Duchem jejím nás naplnil / a pro ni nás neopustí; / ač pokušení dopustí, / však nás sám z něho vyprostí.
7. K hanbě našim protivníkům / a k chvále svým milovníkům / učiní milost svou s námi, / obrání, půjde před námi, / neb jsme jemu všichni známi.
8. Beránek, jsa Pán nad pány, / Král Bohem korunovaný, / má nad králi panství míti, / s věrnými boj obdržeti, / šelmu sobě podmaniti.
9. Ale falešní proroci / i šelma se vši svou mocí / zaživa v jezero padnou, / v oheň věčný se dostanou, / protiviti se přestanou.
10. Všem věrným sluší doufati, / hrůz lidských příliš nedbati; / aj, stádce Páně maličké, / neboj se té hrůzy lidské, / však máš k sobě sliby božské.
11. Amen, Kriste, tě prosíme, / slibům tvým pevně věříme, / že pravdě průchod způsobíš / a tudy věrné utěšíš, / nepřátele své zarmoutíš.

†: Jan Augusta, Písně chval Božských, 1541 / Písně chval Božských, 1561 / Písně duchovní evangelistské, 1615 / Kancionál, 1659 / Evangelický zpěvník, 1979 / 2018 m: *In Gottes Namen fahren wir* / Eyn Enchiridion oder Handbüchlein, 1524 / Schöne auszerlesne Lieder, 1536 / Písně chval Božských, 1541 / Písně chval Božských, 1561

341

1. Věř - me v Bo - ha jed - no - ho,
v Ot - ce vše - mo - hou - cí - ho,

Pá - na stvo - ře - ní vše - ho,
Sy - na, Du - cha sva - té - ho,

v ně - ho měj - me ví - ru,
všich - ni bez roz - dí - lu.

Syn se rá - čil vtě - li - ti mo - cí

Du - cha sva - té - ho, z Pan - ny se na -

- ro - di - ti pro člo - vě - ka hří - šné - ho,

pro člo - vě - ka hří - šné - ho.

2. Proň ráčil pracovati, / lání, bití trpěti, / na kříži
umřítí, / nad peklem zvítěziti / a ďábla poraziti, / potom
z mrtvých vstátí. / Na nebesa vystoupiti dne čtyřicátého, /
na pravici seděti Boha Otce věčného, / Boha Otce věčného.

3. Věřme v Ducha svatého, / v svatou církev obecnou, /
svatých obcování, / hříchů všech odpuštění, / těla
z mrtvých vzkříšení, / věčné potěšení, / kde s anděly po
vše věky na Pána patříce, / přibytěk míti budeme, amen
zpívající / a Bohu děkujícíe.

T: Jistebnický kancionál, c.1430 / Evangelický zpěvník (dodatek), 2000 / 2018

M: Jistebnický kancionál, c.1430 / Písně chval Božských, 1541 / 2018

342

1. Kris-tus je má sí-la i spa-se-ní,
po-tě-še-ní ve všem mém zarmouce-ní;
já v je-ho mo-ci ve dne, ta-ké
v no-ci žá-dám po-mo-ci.

2. Neodloučí mne zde nic od něho, / doufám v něho, /
neb všechno mám od něho. / On mne spravuje, / řídí,
opatruje / i ochraňuje.

3. V něm jsem já živ, smrti se nebojím, / tím se kojím, /
že vždy při něm obstojím. / Neumřu věčně, / jist jsem tím
bezpečně / i dostatečně.

4. Co budu živ, budu ho chváliti, / velebiti, / skutky jeho slaviti. / Řeknu vesele: / Nuž, duše má, směle / chval Spasitele!

5. Ó budiž tobě chvála svatému / Kristu, Pánu / našemu jedinému, / nebs toho hoden / vždycky a každý den / na věky. Amen.

T: Graduál novoměstských řezníků, 1567 / Buď tobě sláva, 1981

M: Graduál novoměstských řezníků, 1567

343

1. Svou ví - ru s na - dě - jí spo - lu
 vy - zná - vej - me v Bo - ha Ot - ce
 moc - né - ho, Tvůr - ce ne - be i ze - mě.

2. Svou víru vyznejme v Syna jediného, / Pána svého Ježíše, / Spasitele našeho.

3. Z Marie narozen, neb svatý Duch tak chtěl, / utrpením pokořen, / v hrůze kříže zemřít šel.

4. Ráno dne třetího byl vzkříšen, z hrobu vstal. / K svému Otci v nebesích / vrátil se jak mocný Král.

5. Z trůnu Panovníka sám na svět přijde zas, / aby soud svůj vyhlásil / národům v poslední čas.

6. Svou víru vyznejme v moc Ducha svatého, / který církev shromáždil / k spáse lidu věrného.

7. Hříchů odpuštění, ze smrti vzkříšení / s nadějí
vyznávejme, / též i věčné spasení.

8. Náš Pane laskavý, slyš naše vyznání, / milostí svou
obdařuj, / dávej své požehnání.

t: Miloslav Esterle, Evangelický zpěvník (dodatek), 2000

m: Kancionál český, 1576 / Písně chval Božských, 1606

344

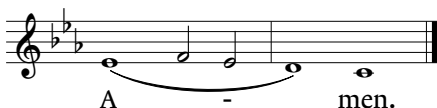
1. Vě - ří - me, vlád - ne Ho - spo - din,
vě - ří - me, Kris - tus, Bo - ží Syn,
z věč - né - ho Bo - ha zro - ze - ný,
je moc - ný, bla - ho - sla - ve - ný.

2. Věříme, že nás svatý Duch, / těšitel, učí, co chce Bůh, /
on věje, kam chce, bez mezí, / v něm ten, kdo klesá, vítězí.

3. Bůh Otec slovem, pokynem / dal světlo ve tmách,
nezhynem. / Syn jeho přijal naši tíž, / naši smrt trpěl, náš
nes kříž.

4. A v peklo vstoupil, z mrtvých vstal, / by všemu světu
kraloval, / on přijde v předurčený den, / svět soudu bude
podroben.

5. Duch život nový umí dát, / chce z nás svou církev budovat. / Z vin, omylů nás vyprostí, / dá žít ve věčné radosti.

τ: *Wir glauben Gott im höchsten Thron*, Rudolf Alexander Schröder, Eckart, 1938 / Jiří Pumr, Svítá, 1992 m: Christian Lahusen, *Ein Lobgesang*, 1948 / Evangelisches Kirchen-Gesangbuch, 1950 / Evangelisches Gesangbuch, 1993 / 2018
© Suhrkamp Verlag Berlin und Frankfurt am Main 1952. Alle Rechte bei und vorbehalten durch Suhrkamp Verlag Berlin. © by Bärenreiter-Verlag, Kassel

345 Věřím v Boha, Otce všemohoucího,
Stvořitele nebe i země.
I v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho,
jenž se počal z Ducha svatého,
narodil se z Marie Panny,
trpěl pod Ponciem Pilátem,
byl ukřižován, umřel a byl pohřben,
sestoupil do pekel,
třetího dne vstal z mrtvých,
vstoupil na nebesa,
sedí po pravici Boha, Otce všemohoucího,
odkud přijde soudit živé i mrtvé.
Věřím v Ducha svatého,
svatou církev obecnou,
společenství svatých,
odpuštění hříchů,
vzkříšení těla
a život věčný.
Amen.

Apoštolské vyznání víry

346

Věřím v jednoho Bo-ha, všemohoucího Ot-ce,

Stvořitele nebe i ze-mě, všeho viditelného
i neviditel-né-ho.

Věřím v jednoho Pá-na Ježíše Kris-ta,

jednorozeného Božského Sy-na, který se zrodil z Otce

přede všemi vě-ky: Bůh z Boha, Svět-lo ze Světla,

pravý Bůh z pravého Bo-ha, zrozený, nestvoře-ný,

jedné podstaty s Otcem: skrze něho
všechno je stvo-ře - no.

On pro nás li - di a pro na - ši spá - su

se - stou-pil z ne - be. Skr - ze Du - cha

krá-lov - ství - bu - de bez kon - ce.

sbor
Věřím v Ducha sva-té-ho, Pána a Dárce ži-vo-ta,

který z Otce s Otcem i Synem je
i Syna vychází, zároveň uctíván a oslavován

sóló
a mluvil ústy pro-ro-ků. Věřím v jednu, svatou,

sbor
všeobecnou, apoštolskou církev. Vyznávám jeden křest

na odpuštění hříchů. Očekávám vzkříšení mrtvých

a život budoucího vě - ku. A - men.

†: Credo, Nicejsko-cařihradské vyznání víry / Kancionál, 1973

†: Petr Eben, Kancionál, 1973 / Mešní zpěvy, 1989

347 Věřím v jednoho Boha, Otce všemohoucího,
Stvořitele nebe i země,
všeho viditelného i neviditelného.
Věřím v jednoho Pána Ježíše Krista,
jednorozeného Syna Božího,
který se zrodil z Otce přede všemi věky:
Bůh z Boha, Světlo ze Světla,
pravý Bůh z pravého Boha,
zrozený, nestvořený, jedné podstaty s Otcem:
skrze něho všechno je stvořeno.
On pro nás lidi a pro naši spásu sestoupil z nebe.
Skrze Ducha svatého přijal tělo z Marie Panny
a stal se člověkem.
Byl za nás ukřižován,
za dnů Poncia Piláta byl umučen a pohřben.
Třetího dne vstal z mrtvých podle Písma.
Vstoupil do nebe, sedí po pravici Otce.
A znovu přijde, ve slávě,
soudit živé i mrtvé
a jeho království bude bez konce.
Věřím v Ducha svatého,
Pána a Dárce života,
který z Otce i Syna vychází,
s Otcem i Synem je zároveň uctíván a oslavován
a mluvil ústy proroků.
Věřím v jednu, svatou, všeobecnou, apoštolskou církev.
Vyznávám jeden křest na odpuštění hříchů.
Očekávám vzkříšení mrtvých
a život budoucího věku.
Amen.

Nicejsko-caříhradské vyznání víry

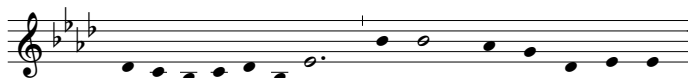
348

Věřím v jednoho Boha, Ot-ce všemohoucí-ho,

Stvoři-te-le nebe i země, všeho vi-di-tel-né-ho

i ne-vi-di-tel-ného. Vě-řím v jed-no-ho Pá-na

Je-ží-še Krista, jedno-ro-ze-ného Syna Bo-žího,

kte-rý se zrodil z Otce pře-de vše-mi vě-ky:

Bůh z Boha, Světlo ze Světla, pravý Bůh z pravého

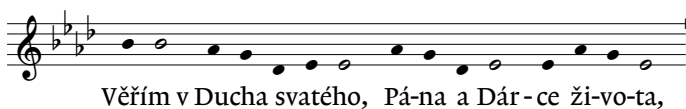
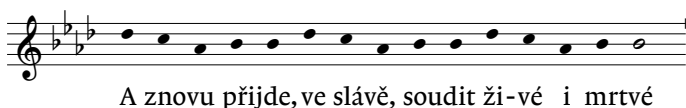
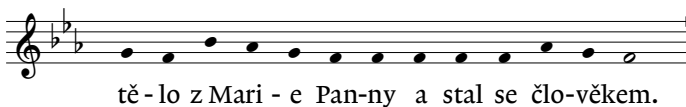
Bo-ha, zroze-ný, nestvoře-ný, jed-né podsta-ty

s Otcem: skr-ze ně-ho všechno je stvoře-no.

On pro nás lí - di a pro na - ši spá - su

kte-rý z Otce i Sy-na vy-chá-zí, s Otcem i
Synem je zá-ro-veň u-ctí-ván a o-sla-vo-ván
a mluvil ústy proro-ků. Věřím v jednu, svatou,
vše-o-becnou, a-poštolskou cír-kev. Vyznávám
je-den křest na od-pu-ště-ní hří - chů.
O - če - kávám vzkříše-ní mrt-vých a ži - vot
budoucí-ho vě-ku. A - men, a - men, a-men.

†: Credo, Nicejsko-cařihradské vyznání víry

m: Ladislav Moravetz, Zlínské sboropění, 2014 / 2018

349 Věříme v Ježíše Krista,
jednorozeného Syna Božího,
který se stal člověkem,
abychom měli odpuštění, radost a spásu.
Věříme, že zemřel a byl vzkříšen,
aby nám dal vítězství nad smrtí
a ujištění o našem vzkříšení.
Věříme, že přijde v moci a slávě,
jako přišel ve slabosti a ponížení.
Skrze něho věříme v Boha Otce,
který nás přijímá za své děti a miluje nás,
jako miluje Ježíše Krista.
Věříme v Ducha svatého,
který působí v našem srdci a ujišťuje nás,
že jsme Božími dětmi,
který vede církve Božím slovem
a zjevuje nám slávu Ježíše Krista.
Věříme ve všeobecnou církev,
viditelnou i neviditelnou,
hříšnou i ospravedlněnou.
Věříme, že jsme všichni spojeni s Ježíšem Kristem.
Věříme, že království Boží je naší společnou nadějí.

vznání víry Sjednocené protestantské církve Francie

Věřím, že Bůh může a chce ze všeho,
i ze zlého, nechat povstat dobré.
Potřebuje k tomu lidi,
kteří si všemi věcmi nechávají pomáhat k dobrému.
Věřím, že v každé nouzi nám Bůh dá tolik sil,
kolik potřebujeme.
Avšak nedává je předem,
abychom se nespolehali sami na sebe, ale pouze na něj.
V takové víře musí být každý strach
z budoucnosti překonán.
Věřím, že ani všechny naše chyby a omyly nejsou zbytečné
a že pro Boha není za těžko s nimi skoncovat,
stejně jako s našimi domnělými dobrými činy.
Věřím, že Bůh není žádný mimo čas stojící osud,
ale že čeká na naše upřímné modlitby
a uvážlivé činy a že na ně i odpoví.

